

TA MESEC V SKUPŠČINI

Delegati vseh treh zborov bodo na skupnem zasedanju, ki bo v sredo 2. marca obravnavali:

- Poročilo o delu skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju april 1986 - december 1987
- Poročilo o delu izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik v obdobju april 1986 - december 1987
- Poročilo o delu upravnih organov in strokovnih služb občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1987
- Predlog dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljana za leto 1988
- Predlog odloka o proračunu občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1988
- Predlog odloka o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986-1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami srednjeročnega plana občin in mesta Ljubljane za obdobje 1986-2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986-1990
- Osnutek odloka o spremembi odloka o odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda
- Predlog odloka o razglasitvi paviljona v Mestnem logu na Cesti dveh cesarjev za zgodovinski spomenik
- Predlog odloka o razglasitvi Jezera pri Podpeči za naravni spomenik

Vas Plešivica nekdanj in danes!

Plešivica leži na nadmorski višini 290-380 m. Meji na vasi Vnanje Gorice, Notranje Gorice, Log in Bevke. Razprostira se na samem robu Ljubljane. Zemlja je močvirnata, vendar jo prizadevni kmetje pridno obdelujejo. Plešivica je bila vse do leta 1985 močno zaostala. Razena, ne preveč čiste vode v vodovodu, ni imela ničesar drugega.

23. decembra 1985 je bil na programsko volilni konferenci v KK SZDL Notranje Gorice-Plešivica imenovan vaški odbor. Člani vaškega odbora so se še pred imenovanjem aktivno vključili v delo na vasi. Vložili so vse napore za varen prevoz naših najmlajših in osnovno šolo Log-Drager. Starši so imeli velike skrbi za otroke, ki so prečkali nevarno Tržaško cesto do osnovne šole. Otroški avtobus je prišel voziti 24. decembra 1984. Čeprav je od tedaj minilo tri leta, se krajani Plešivice iskreno zahvaljujejo tudi Marjanu Tomšiču iz Notranjih Goric, ki je razumel težak položaj staršev ter otrok in podprl njihova prizadevanja, obenem pa dal prizadevanjem spodbudo za učinkovito delo vnaprej.

Imenovani vaški odbor Plešivica je imel prvi sestanek 13. januarja 1986. Na tem sestanku so si zadali več nalog. Postavitev transformatorja, ker so bile zaradi slabe elektrike več kot 15 let razmere nevarne. Uvesti avtobusno povezavo z Ljubljano. Zato so člani pripravili anketo s katero so natančno ugotovili potrebo za čas prevozov krajanov na delo. Vodstvo »DO INTEGRAL«

je prisluhnilo problemu in usmerilo avtobus Blatna Brezovica-Bevke tudi na Plešivico. Delavski avtobus je prišel voziti 1. septembra 1986. Odbor je ob tej priložnosti pripravil slovesnost, gospodinje so se potrudile in spekle domače pecivo. Vsi zbrani so si še želeli podobnih srečanj. Člani vaškega odbora so pripravili tudi anketo za telefonske priključke. Skoraj vsa gospodinjstva so pristopila k dosedaj največji investiciji v vasi. Telefonsko omrežje je napeljano.

Pri svojem delu so imeli težave, zato se obrnili po nasvet na OK SZDL, ki je podprla prizadevanja krajanov Plešivice. Kljub težavam, ki so spremljale delo vaškega odbora je le-ta zastavljene naloge v dvoletnem mandatu v celoti izpolnil. Ob tej priložnosti je zahvaljujemo izvršnemu svetu Občine Ljubljana Vič-Rudnik, še posebej pa predsedniku OK SZDL Dragu Černošu za strokovno pomoč in podporo. Predsednik OK SZDL Drago Černoš je prisostvoval sestanku zbora krajanov Plešivice. Na tem zboru je bil imenovan nov vaški odbor, podani prdlogi ter program za delo vnaprej. V velikem številu zbrani krajanji so v celoti sprejeli začrtan program za leto 1988.

Marsikaj je še potrebno storiti za boljši in lepši jutri, to pa bomo krajani Plešivice dosegli z dobrimi medsebojnimi odnosi, sodelovanjem in zaupanjem. Vas Plešivica je napredovala, odprle so se možnosti mladim, da odprejo obrtne delavnice in se zaposlijo doma.

VAŠKI ODBOR

Novice z Brezovice

V decembru lanskega leta je KK SZDL Brezovica izvolila svoje novo vodstvo, ki bo delovalo v naslednjem mandatnem obdobju. Dosedanji predsednik Martin Istenič je v svojem poročilu opisal delovanje in preteklem mandatnem obdobju, pa tudi uspehe, ki jih ni bilo malo: sanacija vodovoda, dom krajanov, obnova gasilskega doma itd. Vse to je plod dela krajanov, pa naj bo to posameznikov ali društev. Želja je bilo veliko, denarja pa malo.

Konec lanskega leta se je sestel tudi Svet KS na svoji zadnji seji v letu 1987. Člani so se pogovarjali o dosedanjem delu in pripravili program za leto 1988. Na prvem mestu je bila spet voda, komunala, razširitev pokopališča, prometna varnost krajanov in druge tekoče zadeve. Govora je bilo tudi o ureditvi - asfaltiranju ulic - vendar so bili mnogi, da brez denarne pomoči krajanov ne bo šlo.

V prvi polovici januarja letos je imelo predsedstvo KK

SZDL svoj prvi sestanek. Namen sestanka je bil konstituiranje novega predsedstva in njegovih organov - novi predsednik je Janez Elikan - dalje program in metode dela v bodoče. Program je sestavljen tako, da naj bi se v delo KS vključilo več krajanov kot do sedaj. Kajti vloga SZDL v KS je ravno v tem, da ustvarja take pogoje, na podlagi katerih bodo vsi krajanji enakopravno vključeni v razreševanje problemov. Skratka, SZDL naj bo tista gonilna sila, ki bo združevala v kraju celotno družbeno in društveno dejavnost ter dejavnost posameznikov, ne glede na njihovo politično, versko ali drugo pripadnost.

S takim načinom dela bodo krajanji dojeli, da delajo v KS izključno za svoje potrebe in da KS ni organizacija oblasti, temveč skupnost, preko katere uresničujemo svoje pravice in dolžnosti. V programu je tudi zahteva, da se ohranja čim več kmetijske zemlje in dosledneje upošteva čistost okolja, kar je pa zopet največ odvisno od nas samih.

V prihodnjih dneh bodo izvolili svoje nove predstavnike še brezovski gasilci in balinarski športni klub Radna.

TONE SLOBODNIK

NAŠA ANKETA

Kaj izboljšati v našem kraju?

Kako je videti naš kraj skozi optiko preprostega krajanja? Kaj bi le ta dodal ali izboljšal, če bi mu bilo dano (izključno) odločati o pomembnih komunalnih, socialnih pa tudi kulturnih zadevah? In česa se mu morda zdi celo preveč ali pa vsaj ne upravičeno svojega obstoja? Ta vprašanja smo izbrali za temo naše tokratne ankete, ki pa bi čisto mirno lahko bile tudi obrobne pripombe v običajnih pisnih bralcev.

Marjan Šebenik, strugar iz Notranjih Goric: »Po mojem bi morali pri nas v Notranjih Goricah najprej urediti rampe ob železniški progi. Te so namreč že zelo stare, dotrajane in jih dvigajo še na roke, tako da morajo vozniki včasih čakati tudi po pol ure, da pridejo čez. Vendar pa se zdaj obeta, da bodo rešili ta problem. Nekaj se vsaj že dela na tem. Prav tako pa bi bilo treba urediti tudi novo železniško postajo, kajti ta, ki jo imamo zdaj je že prav 'svinjska', neustrezna. Naš disco klub pa je na srečo kar urejen.«

Ančka Žvokelj, kmetovalka iz Podolnice: »Prav res ne vem, kaj bi bilo treba izboljšati v našem kraju. O tem nikoli nisem razmišljala. No, morda bi bilo vseeno treba urediti gozdne poti, kajti te so še vedno slabe, ker jih vztrajno razdira voda, medtem ko je cesta skozi vas kar dobra. Tudi pokopališče na Griču je že premajhno in pretreso za dve vasi (poleg Podolnice še za Zaklanec) in ga bo treba nujno razširiti. Zdjaj na srečo že nekaj delajo na tem. Druga pa po mojem v našem kraju ne bi bilo treba izboljšati.«

Špela Grdadolnik, študentka iz Šentjošta:

»Zavedam se, da naš kraj ni čisto idealen. A ga imam vseeno rada. Se največji problem je morda naša izoliranost, saj le redko pronikne kaka informacija o nas v svet. Tu bo treba nekaj narediti. Precenjen problem pa so zagotovo tudi avtobusne zveze, saj moramo študentje na primer že ob šestih zjutraj od doma, če hočemo na predavanja, vračamo pa se šele tam ob devetih zvečer. To ni ravno prijetno. Nasploh nam Šentjoščanom ni prav nič podarjenega. Vse moramo zgraditi prostovoljno, če hočemo kaj imeti, medtem ko jim podrugod vse prinesejo dobesedno na krožniku. Vendar pa ima to gotovo tudi dobro plat: marsikaj smo že naredili, in če bomo še naprej tako složni, bomo zagotovo tudi v bodoče še kaj dosegli.«

Franci Šivec, avtotopatnik iz Tomišlja: »Če že nič drugega, bi morali pri nas urediti cesto Tomišelj-Vrbljene. Ta je namreč zelo slabo vzdrževana in makadamska, mostovi na njej pa so preslabi. Prav tako pa bi morali urediti tudi igrišče bazu šole in mladinski dom, saj se zdaj mladi nimamo prav kje dobivati.«

Slavko Meše, delavec iz Vrbljene: »Pri nas je še največji problem hipodrom pri gasilskem domu. Tega so dolgo gradili, potem pa vse skupaj opustili, tako da je zdaj vse skupaj ena sama razvalina. Dejali so, da bi na njegovi sredi zgradili tudi teniško igrišče, a tudi od tega še ni nič. Prav škoda, saj bi lahko na teh prostorih čez leto pripravili kake prireditve.«

BRANKO VRHOVEC

Marjan Šebenik Ančka Žvokelj Špela Grdadolnik Franci Šivec Slavko Meše

KAKŠEN BO ZADRŽEVALNIK BOŽNA - II.

Še bolj krotki hudourniki nad Božno

V operativnem smislu je trenutno s pripravami za postavitve suhega zadrževalnika Božna najbolj okupiran območni vodja Podjetja za urejanje hudournikov Ljubljana, Hajdrihova 28 dipl. inž. Aleš Horvat. To podjetje je tudi investitor tega objekta, ki se bo v vodnogospodarskih krogih ljubljanskega območja moral spopadati s centralno čistilno napravo Ljubljana. V Območni vodni skupnosti Ljubljana - Sava zato pričakujejo izkristaliziranje oziroma natančno ločevanje objektov na vodah, od komunalnih objektov.

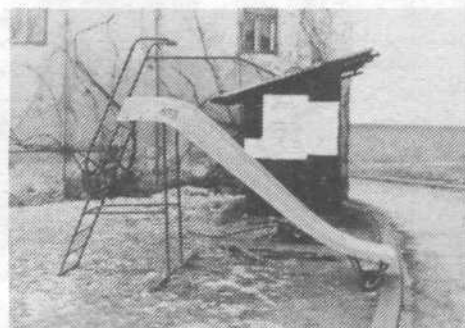
Naš sogovornik je takole opredelil hudourniški pogled na ta novi objekt v povodju Velike in Male Božne.

»Gradnja suhega zadrževalnika Božna v povodju Gradašnice, ki ima namen preprečiti poplave na nizvodnih odsekih in seveda tudi na jugozahodnem boku Ljubljane, ob intenzivnih padavinah, pogojuje tudi obsežna ureditvena dela v hudourniških zaledjih. Po katastrofalnih povodnjih v letih 1926 in 1933 je slovenska hudourniška služba v povodju Gradišnice že izvršila obsežna ureditvena dela. Zgradila je nad 130 zaplavnih pregrad, veliko novih pragov, obsežne površine je vegetacijsko utrdila, vse z namenom, da bi se divjanje hudournikov in erozija omejila na čim manjšo možno mero. Če ocenjujem sedanje stanje na hudournikih za načrtovano suho pregrado Božna, smo uspeli doseči ravnovesne razmere v takšnem obsegu, da prihaja iz zaledij hudournikov toliko materiala, kolikor ga vodotoki lahko transportirajo naprej. Izgradnja velike pregrade v povodju Gradašnice pa spremeni te osnovne pogoje. V akumulacijski prostor te pregrade ne bi smelo priti nič materiala. Zato bo potrebno, zlasti v zaledjih hudournikov, v erozijskih žariščih tako globinske kot bočne erozije, v čim večji možni meri izvesti dodatne sanacijske ukrepe in omejiti sproščanje in odplavljanje materiala na nizvodne odseke. Tako veliko akumulacijo se sicer teoretično da čistiti, vendar so to običajno veliki stroški. Kmalu pa nam tak naložen material, ki je v glavnem blatne, muljaste oblike, povzroča ogromno težavo tudi pri čiščenju, hkrati pa se funkcije pregrade, njen akumulacijski prostor, bistveno zmanjša.«

Kaj pripravljate v Podjetju za urejanje hudournikov kot investitor zadrževalnika Božna, ki bo zgrajen iz sredstev Območne vodne skupnosti Ljubljana - Sava.

»Gradnja zadrževalnika Božna predstavlja pomemben poseg v prostor, zato trenutno kot investitor preko pooblaščenih organizacij pripravljamo ustrezno prostorsko ureditveno dokumentacijo. Ta objekt je v srednje ročnem planu republike, mesta Ljubljane in občine Ljubljana Vič-Rudnik. Kot kaže zaenkrat večjih težav pri izgradnji zadrževalnika ne bo, različna mnenja pa se porajajo zlasti pri predstavitvi komunalnih vodov, v glavnem ceste, ki bo prav gotovo morala biti prestavljena tako, da bomo omogočili ljudem nove, boljše cestne povezave z ostalimi kraji v občini.«

STANE JESENOVEC

Zakaj tako?

Ko Horjulec (Horjulčan) k vojakom gre, lumparije in bedarije počne. To so dokazali fantje predzadnje generacije, ki je po avtobusni postaji raztrosila gnoj in zadnja generacija, ki je izpred šole privlekla tobogan na avtobusno postajo. Tem neslanim šalim, bi vendarle nekdo moral napraviti konec in fante drugače zainteresirati in poučiti za vojaško službo.

FRANCE BRUS

Podolnška panorama: staro se meša z novim

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

PODOLNICA

Delo se je obrestovalo

Ko sem ondan v lepem vremenu »prišlepal« znanca-kolesarja do cestne vzpetine, ki se razpira proti Podolnici pri Horjulu, je na vsem lepem kar oživel: »Veš, skozi tole dolino pa se človek kar z užitkom spusti.« Kolesar je imel s tem seveda v mislih lepo, rahlo nagnjeno medkrajevno cesto, ki pelje skozi Podolnico, bi mu pa najbrž pritrtil tudi kak bežen izletnik, ki bi ga zaneslo više v samo vas.

Vendar pa Podolničani ne dajo kaj posebno dosti na svojo ugodno lego. Pomembnejše jim je delo in načrti v kraju, ki v širši perspektivi seveda tudi krijajo njihov vsakdan.

»Za letošnje leto imamo še posebej v ospredju vodovod, ki je povedal v posebnem pomenku za našo rubriko Janez Lešnjak, predsednik vaške skupnosti. »Obnovili bomo namreč glavni vod v dolžini 400 m in to prav zavoljo novih hidrantov, ki jih mislimo vstaviti. Cevi (alkatenke) so že nabavljene, stroške zanje pa smo krili iz vodarine. Sicer pa je voda prav v vseh hišah v Podolnici (skupno 57), celo na Griču visoko nad vasjo.

Škoda je le, ker je včasih oporečna in jo moramo prekuhavati.«

Makadam se je umaknil asfaltu

Podolničani so že od nekdanj vajeni zavijati rokave. Tako so se že pred leti (točneje 1985) dokopali do lastnega gasilskega doma, v katerega so vložili nič manj kot 6000 udarniških ur. Dom (ki so mu sicer postavili temelje že leta 1981) zdaj s pridom koristijo domači gasilci, prav pa pride tudi za razno vaško orodje.

Še obilnejšo modernizacijsko pogačo je prinesel v kraj asfalt. Ta je že pred petimi leti zamenjal dotrajani makadam na poti, ki povezuje vas z osrednjo medkrajevno cesto, in krajanom poslednji ni treba več požirati prahu, ki se je širil s poti. Za nameček pa je novi asfalt, kot pravijo krajanji, še precej obstojen in dobro drži. Zdjaj bi radi v kraju še razširili pot, ki pelje na Grič (k sv. Urhu), da bi mogli tja gor tudi tovornjaki.

Nov most čez Horjulščico

Val modernizacije in krajevnih izboljšav pa je

pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

Pester in predvsem obvezujoč program dela

V sredo, 10. februarja se je prvič v novi zasedbi sestal Svet za pospeševanje turizma. Že nekajletna tradicija in predvsem bogate izkušnje so v veliki meri pripomogle k oblikovanju delovnega programa za leto 1988. Ne poudarjamo zaman besede »delovni«, saj so vse akcije zastavljene smelo in z jasnimi, oprijemljivimi cilji.

Prvo mesto nedvomno velja akcijam videza in urejenosti bivalnega okolja ter nadaljnja prizadevanja pri odpiranju Kmetij odprtih vrat, kjer smo predvsem poudarili, da mora njihova pristnost in kvaliteta tudi v bodoče ostati neokrnjena. In pa seveda organizacija že IV. turističnega srečanja Vičanov, ki nam je vsem postala v ponos, saj smo v ljubljanskem prostoru še vedno edini zagnanci, ki ne odnehamo, še posebno ne v trenutku, ko zanjemo že prve sadove.

Veliko je bilo razmišljanja in idej. Vse so polne optimizma in kar je najvažnejše, obuditi naše stare »viške« običaje in znamenitosti, postaviti jih v pravi prostor in čas ter seveda tudi primerno turistično ponuditi.

Ne moremo mimo že tolikokrat izražene želje, da moramo pritegniti tudi najmlajše, jih vzgajati v državljanke, ki bodo znali skrbeti za zdravo okolje. S tem pa nikakor ne mislimo le na pobiranje papirčkov in nesnage, katero tudi mi odrasli z veseljem odmetavamo. Ponuditi jim je potrebno še kaj več, sodelovanje v turističnih dejavnostih. Sodelujejo lahko

pri zapisovanju posebnosti, starih anekdotah, nadelje pri zapisovanju receptov in še bi lahko naštevali.

To, da je naša občina bogata v svoji naravni in kulturni dediščini ugotovljamo iz dneva v dan. Zato ni naključje, da je vse večja želja, po »literarni poti, ki nas naj bi kot sprehajalce vodila mimo znamenitosti. Pa ne ostanimo le pri besedi »literarna« in jo vzemimo le kot delovni naslov. Ob tej poti bomo lahko videli vse naše znamenitosti, pa naj bodo še tako skromne.

Lovci nas ne opozarjajo zaman na favno in floro, na redkost rododendroma, tise, na muflona, ki se še skriva pri Polhograjskih dolomitih, na blagajev volčin... vse to bomo lahko videli in spoznali ob poti in vizija članov je, da bi nas sčasoma povežala po celi občini, pa na obisk k sosedom na Vrhniko, Ribnico in Grosuplje bi še lahko stopili.

Morda res zveni malce neskrupno, toda lahko pripišemo, da je predsedstvo OK SZDL ocenilo naše delo kot dobro in ustvarjalno. Te ocene ne bo težko ohraniti tudi v bodoče, če se bomo dosledno držali začrtane poti, upoštevati mnenja in namige naših entuziastov, ki se skrivajo v delovanju turističnih planinskih, hortikulturnih društev in lovskih družinah. Cilj vseh naštetih je enak. Ohranjati zdravo okolje, skrbeti za našo bogato preteklost, vse skupaj pa ohranjati in poživiti z turistično ponudbo.

MOJCA ČERNE

Naša voda – leglo mikroorganizmov III.

Naj takoj v uvodu povem, da običajno ne odgovarjam na dvoumne in neargumentirane članke, kot je predhodni članek o vodi, katerega sta napisala Cerk Janez in Goršič Marko. V svojstvu česa ali po naročilu koga sta pisala me ne zanima, dejstvo je le, da je članek zlonameren in kot tak zame in za krajanke Vnanjih Goric žaljiv.

V osnovi moram demantirati trditve Cerk Janeza in Goršič Marka, da nisem iskala informacij pri Vodovodnem odboru. Iskala sem jih, ne enkrat, k sreči tudi pisмено – naslovljeno na tov. Silca. Le-ta me je poklical po telefonu in povedal, da ne razpolaga z nobenimi podatki in naj se zanje obrnem na tov. Kermavnerja (SO Vič). To sem tudi storila. Vendar mi je tudi ta tovariš povedal, da podatkov nima, zato sem poiskala informacije pri izviru. Posedujem kopije strokovnih poročil, ki so bila narejena nedvomno zato, da se pomaga krajanom iz ogroženih področij do kvalitetnejše vode – to pa nedvomno niso samo prebivalci Podpeči-Preserja. Trdim, da tudi krajanke Vnanjih Goric plačujejo vodarino in smo potemtakem enakovredni partner pri odvzemu vode, torej imamo pravico do prav takšnih informacij, kot razpolagata z njimi vi.

Silno me jezi tak odnos, kot ga izkazuje podpisnika članka. Moj članek je bil napisan v razumljivi slovenščini in iz njega je izhajalo, da ne iščemo grešnega kozla, pač pa se združimo v akciji za boljšo vodo. Z uredništvom Naše komunne sem se celo dogovarjala, da bi mesečno zasledovala stanje o vodi, s čimer sem želela prispevati k hitrejšemu reševanju problematike in k osveščanju o uporabi tako oporečne vode.

Po telefonu sem govorila tudi s tov. Zajcem o tej problematiki, zato vajine trditve očitno »ne sedijo«, kot pravimo v žargonu. Dve objavi o vodi v enem letu sta prav gotovo premalo, da bi bili krajanke previdnejši pri uporabi vode. To prav dobro vesta tudi tovariš Cerk in Goršič. Mnogo bolj efektivno pa bi bilo, če bi Vodovodni odbor poskrbel za objavo izveščkov poročil Zavoda za

socialno medicino in higieno, če drugače ne, bi kopije poslal vsaj posameznim KS na vpogled. To isto očitam tudi občini. Krajanke Vnanjih Goric smo enakovredni uporabniki vode krajanom Podpeči-Preserja!

In ko že ravno takole kramljamo tov. Cerk in Goršič, mi dovolita, da vaju spomnim na sušno obdobje pred tremi leti, ko smo vsi krajanke Vnanjih Goric moleovali pri članih vodovodnega odbora Preserje-Podpeč, naj že vendar ugotovijo zakaj nimamo vode. Nič se ni premaknilo. Tako dolgo, dokler nisem se kar vroče pogovarjali. Vodo smo pa dobili. O tem dogodku obstoja tudi zapisnik, katerega hranite gotovo tudi v vaših arhivih. 27. 5. 86. Le preberite si ga!

*In da vama preženem zadnji dvom o govorjenju brez dela naj vaju povem, da sem osebno jaz začela akcijo za napeljavno vodo za zadnje 3 hiše v Vnanjih Goricah. S prizadetimi sem iskala najugodnejšega ponudnika za material, itd. Torej – delam.

Predno bosta v prihodnje tako vehemetno pisala trditve, ki niso resnične, poleg tega pa še zlonamerne, dobro premislita. Osebno prav dobro vem, da krajanke Vnanjih Goric niso več pripravljene požirati fraziranja in neokretnih odnosov. Pripravljene smo si izboriti kvalitetnejše bivalne okolje, borijo se za telefone, vodo, kanalizacijo, ceste; zato ne bomo trošili energije za brezplodne razprave. Vsa naša prizadevanja so uperjena k pozitivnim rešitvam, ki imajo skupne cilje in so lastna večini naših krajanov.

Kot zanimivost pa samo še tole. V zadnjem tednu sem videla v vsaj petih gospodinjstvih, da pripravljajo napitke za otroke – izpod pipe!!

Torej, tovariša Cerk in Goršič odgovore na vajine trditve iščita pri tovarišu Silcu, Zajcu in Kermavnerju. Vanja Forjanič-Rankel

Voda in ostale težave

V Naši komuni z dne 3. 12. 1987 sem prečitala pismo iz Vnanjih Goric glede slabe pitne vode, da je zelo nekvadratna, nezdrava in za pitje neuporabna.

Strinjam se z Vanjo Forjanič-Rankel, ki je omenjeno pismo napisala, da je prišel čas, ko bomo lahko presodili in morali trezno premisliti kaj naj bi v današnjem času storili in hitro ukrepali, da bi dobili dobro pitno vodo.

Pisateljica pisma omenja, da je bilo načrtovano za vodni vir iz Bresta, da pa ne pride več v poštev, da bi se ta zdrava pitna voda zagotovila, bilo bi je dovolj za vse krajanke. Ker pa je referendum za IV. samoprispevek v Ljubljani propadel – ni uspel, nam voda iz Bresta odpade. To je žalostno. Zakaj ni samoprispevek uspel se lahko sprašujemo in bomo dobili odgovor. Prav zagotovo ni uspel zaradi tega, ker je bil pripravljen v okviru celotnega mesta Ljubljane. Ljudje ne zaupajo več v plačilo samoprispevka, verjetno imajo slabe izkušnje iz prejšnjih let.

Tudi ostale dajatve, ki jih krajanke obvezno plačujejo potom zaposlitve, gradnje hiš, plačilo davkov in skupne blagajne mesta, od tam pa le bore malo sredstev priteče na krajevne skupnosti na obrobju mesta Ljubljane. Ako si človek te kraje pobliže ogleda ugotovi, da tamkajšnji prebivalci nimajo urejenih cest za današnji čas, ko je že toliko motornih vozil, da iz makadamskih cest in poti dvigajo prah. Ti kraji nimajo urejene kanalizacije, nove hiše pa nenehno zidajo, naselja se večajo in množijo. Vsi vodni odpadki se stekajo v obrobne kanale kjer imajo

leglo mikroorganizmi in insekti. Poleg vseh teh elementov imajo še neuporabno pitno vodo in v glavnem so hiše brez telefonov.

Vnanje Gorice in sosednji kraji so kot okolica privlačni za bivanje, so blizu mesta Ljubljane, kjer se ljudje zaposlujejo in delajo. Zato se jih veliko odloči za te kraje, kadar izbirajo svoj življenjski prostor za nadaljnje življenje. Navšečnosti, ki jih tam čakajo ne vidijo in ne vedo zanje.

Jaz mislim, če bi bil referendum za samoprispevek pripravljen v okviru teh prizadetih krajev, bi uspel. Saj bodo končno ljudje primorani še zagotoviti sredstva, da si bodo ustvarili boljše pogoje in čistejše okolje za svoj obstoj. Vsak posebej je dolžan pristopiti, pomagati in ukrepati, da bi dobili vodo iz Bresta. Zato ker tudi voda iz zajetja Virje pri Jezeru ni neoporečna, torej jo bodo morali zelo klorirati, kar pa je spet zdravju škodljivo. MARIJA TURK

Pripis uredništva: Iz teh in prispevkov v prejšnjih številkah smo razbrali kako akutna je problematika z oskrbo neoporečne vode v Vnanjih Goricah in okolici. Podanih je bilo več različnih pogledov in predlogov in bilo bi dobro, če bi v razpravah na KK SZDL v omenjenih KS problematiko širše pretresli ter izoblikovali skupne usmeritve za nadaljnjo akcijo. To pa tudi pomeni, da začasno to polemiko na straneh glasila prekinjamo.

UREDNIŠTVO

nenazadnje zaplujnsil tudi na druga, nič manj pomembna področja. Med drugim so dobili v kraju nov požarni bazen (za primer požarov in sušna obdobja), javno razsvetljavo, ojačali so krajevni vodovod z dvema novima studencema (že leta 1983), lani pa so zgradili še nov most čez Horjulščico. Tega menda koristi kar petindvajset porabnikov iz petih vasi, ki pa se po besedah Janeza Lešnjaka niso vsi enako izkazali pri gradnji. Stroške za strojno delo pri gradnji mostu je krila zemljiška skupnost, pri materialu pa sta jim priskočila na pomoč še Območna vodna skupnost Sava-Ljubljana in KS Horjul (s kreditom).

Hkrati z mostom pa se Podolničanom že lep čas odpira še eno vprašanje: regulacija Horjulščice. Potok namreč še vedno pogosto poplavlja, s čimer je, kot pravijo, še vedno ogroženo vsaj pol senožeti. Da pa je nadloga še večja, se ujma priklati ravno poleti, ko je čas košnje. Tako so imeli na primer pred desetimi leti kar dve hušji poplavi in niso imeli na koncu prav kam s senom.

Kdaj telefonska govorilnica?

Skrbni vaški kronisti vedo povedati, da ima Podolnica ta hip le še devet pristnih kmetov, šest obrtnikov (ostali si služijo kruh bodisi v Ljubljani bodisi v Horjulu) in vsega štiri telefone (pa še te premorejo le obrtniki). Zdaj si že nekaj časa

Letošnja mila zima je prišla nekaterim kot nalašč za spravljanje drv

prizadevajo, da bi v kraju dobili tudi javno telefonsko govorilnico (pri gasilskem domu), kajti potrebe po telefonski povezavi so čedalje večje. Vendar pa za le-to, kot seveda tudi za vse ostale, ki bi radi prišli do priključka, zdaj ne kaže ravno najbolje, saj je centrala v Horjulu že tako preobremenjena. Morda bodo imeli več sreče v naslednjih letih.

BRANKO VRHOVEC

Končno gostilna na Dobrovi

Potem, ko so vsa povojna leta živitarili praktično brez ene same gostilne, so se na Dobrovi pri Ljubljani končno le dokopali do tega tako potrebnega objekta. Natanko 17. decembra lani so sredi kraja slovesno odprli novo sodobno gostinsko poslopje, ki bo ne le tešilo žejo številnim domačim pa tudi tujim gostom, ampak tudi poskrbelo za kulinarčne specialitete, ki jih v drugih gostiščih ni na voljo.

Pot do nove gostilne, ki je dobila ime »Rožmarin« je bila več kot sifozovska. Nič manj kot dvanajst let je potrebovala lastnica Marija Knific s svojim možem, da je spravila poslopje pod streho (za dokončno uporabo), pri čemer seveda ni šlo tudi brez posojil. Zato pa imajo prvi gostje zdaj kaj videti: Malodane vsa oprema je iz naravnega hrasta, v stilu in bogato okrašena z ornamentni in mize v jedilnici so pogrjane kot v najboljšem hotelu.

»Do naših gostov smo pozorni, ko da bi prišli k nam na obisk,« je vsa nasmejana Marija Knific, ki ji ne manjka dela v novi gostilni. »Strežemo jim v finih kristalnih kozarcih, vsakomur, ki pride jest, pa na mizi prižgemo svečko. Seveda pa želimo, da nas gostje spoznajo predvsem po naših specialitetah. Na voljo imamo namreč posebno hišno žgano pijačo rožmarin, pa rožmarinovo omako, zrezek in rožmarinove palačinke, da ne omenjam posebne juhe z istim imenom, h kateri imenitno teknejo sirovi štruklji in češki cmoki. Prav tako pa sami pečemo tudi pleten rožmarinov kruh, orehovo potico in frupeje in pripravljamo hladno solato na lovski način s finzer prelivom. Seveda pa strežemo tudi z običajnimi klasičnimi jedmi, ki pa jih za zdaj ne ponujamo.«

Gostilna Rožmarin bo s to bogato izbiro gotovo uspešno zaorala ledino. Vendar pa njena lastnica razmišlja še dlje: »Če nam bo s posojili priskočila na pomoč Turistična zveza Slovenije, bi radi zdaj zgradili še bife in sobe za goste. Tako bomo v celoti opremljeni za naše potrebe.«

Da bi delo v gostilni Rožmarin steklo kar najbolje, so pri hiši vpregli prav vse moči. Poleg moža sta še posebej v pomoč hčerki, ki se že tudi sami lotita drobnih peciv, sami pa znajo poskrbeti tudi za zabavo. Starejša hči namreč igra na citre, mlajša na harmoniko, sin na violino in mož na kitaro, in če vsi štirje sedejo skupaj, je v gostišču veselo, ko da bi zaigral pravi ansambel. Ob vsem tem se torej gostišču ni treba bati, da bi mu zmanjkalo gostov.

BRANKO VRHOVEC

DO Pohoštvo Ljubljana

Rožna dolina IV/32 tel. 261-961

z novoustanovljenim oddelkom

Servis notranje in zunanje pohištvene opreme

zagotavlja takojšnjo storitev obnove ali popravila pohištva na domu.

- ne zavrzite še uporabno stilno ali standardno pohištvo,
- ne kupite nove opreme, če je možna dopolnitev pohištva le z novim elementom,
- ne razbijajte z vrat, okni, predali, če se ne zapirajo
- ne skrbite, če je nastal lom postelje, mize, stola,
- ne bodite žalostni, če vam ne odgovarja barvni ton pohištva,

- ne razsipajte denarja za vidane nenosilne predelne stene, če vam lahko vgradimo kombinacijo izolirane lesene stene v elementu eno ali dvostranskih omar,

- ne trošite kvalitetnih investicijskih sredstev, če si lahko pomagata s stroški investicijskega vzdrževanja.

POKLIČITE NA TEL. 261-961 (zaenkrat delavnik dopoldan 6-14 ure) in vaše pohištvo bo v razmerno kratkem času ponovno funkcionalno oziroma kot novo!

Zaupajte svoje težave obrtni delovni organizaciji, ki vam ponuja roko v kriznem stabilizacijskem obdobju.

Njen odnos do dela iz osnovne dejavnosti je med drugim opazen v opremi Filipovega dvorca Ljubljana, delu M trakta Ljubljanskega gradu, hotela Hystrija v Puli, kpl. turistično naselje Petalon pri Vrsarju, šport hotela Ailat - Izrael, kliničnih centrov Ljubljana, Tripoli, Benghazi, reprezentančni dvorec pri Bruslju, Belgija, cerkvi oziroma franjevačkem samostanu Duvno itd.

Pričakujejo vas torej strokovnjaki lesarstva, ki bo do skupaj s stalnimi kooperanti na področju pasarstva, steklarstva, kamnarstva ter projektiranja, z veseljem adaptirali ali opremili vašo sobico, stanovanje, poslovne prostore, hotele, zdravstvene in šolske ustanove, kulturne in športne hale, bifeje, vrtnice, turistična naselja itd.

Na vašo željo je storitev lahko izvedena tudi v soboto ali nedeljo!